

Zelený čtvrtek

Téma: poslední lekce

Evangelium: Jan 13, 1-15

P. Petr Kuník

Nemělo by nám uniknout, že vše to, co dělá Ježíš v těchto dnech tridua **má něco společného s láskou**. „**Protože Ježíš věděl, že přišla jeho hodina**“, říká evangelista „**a miloval svoje, projevil jim lásku až do krajnosti**.“ Nebude od věci vzpomenout si, že láska byla projevována už na počátku tohoto týdne, před třemi dny v Lazarově domě v Betanii. Při hostině k Ježíši přistoupila Lazarova sestra **Marie**, pomazala mu nohy drahocenný olejem a utírala je svými vlasy. Marie se takto chová **jako nevěsta ke svému ženichovi**. A přesto že to mohlo někoho pohoršit, a také že pohoršilo, **Ježíš tuto lásku přijal**.

Po třech dnech, opět při společném jídle, se **situace obrací**. Je to Ježíš, kdo prokazuje lásku a to svým učedníkům. Mistr nám tím vyjevuje, že jeho **království stojí na dvou skutečích. Prokazování lásky a přijímání lásky**. Je to poslední lekce Ježíšova kázání. Je to zároveň **překlopení vztahu**, který žije od věků s Otcem. Tento způsob života **přináší tomuto světu**.

My lidé míváme těžkosti s obojím, s prokazováním lásky i s jejím přijetím. Překvapivě **více s tím druhým**, tedy s přijímáním lásky. **Brání nám v tom především dvě obavy**. A to jednak **obava o naší nezávislost**, kterou si tolik střežíme. Nechceme se nikomu moc zavázat, nikomu nic dlužit. Ta obava **druhá** stojí na tom, že sami v sobě mnohdy **nenacházíme nic**, co by mohlo být **hodno lásky**. Obáváme se toho, že ten, kdo nám projeví lásku, to brzy pozná, bude zklamán a dá nám to najevo.

Tváří tvář Boží lásce ale tyto obavy mohou být překonány. Ta první poznáním, že **nezávislost znamená vždy jen samotou**. Odvrácením se od druhých k sobě, člověk štěstí nemůže najít.

Druhá obava se rozptyluje jednoduše tím, že **Bůh nás zná zevnitř**, nemá o nás žádné iluze a žádná nereálná očekávání, proto ani **nemůže být zklamán**. Dobře ví, proč nás má rád.

„**Chápete, co jsem vám udělal?**“ ptá se svých učedníků, když po umytí nohou zasedl opět ke stolu. **Chápat neznámá jen porozumět informaci**. Chápat znamená nejdříve vytvořit si vztah důvěry s tím, kdo mě něčemu učí. Spolehnout se, že u něho jsem v bezpečí. Děti chápou, že něco mají nebo nemají dělat, aniž ví proč, protože to slyší od rodičů, kterým důvěřují. Ježíš po svých učednících požaduje, aby přijali **jeho projev lásky jako jedinou možnou cestu k životu**, i když ještě nerozumí plně, co se stalo. Aby mohli vstoupit do služby lásky k druhým, musí nejdříve projít zkušeností, že jim bylo poslouženo, že jsou přijati a milováni.

Tuto **poslední Ježíšovu lekci** před jeho utrpením musíme vzít velmi vážně, protože **dává smysl všemu** tomu, co Ježíš doposavad řekl a učinil. Abychom mohli vstoupit do lásky k Bohu a také k lidem, musíme se nechat od něj nechat milovat. Tím nejmocnějším znamením jeho projevené lásky je bezesporu **eucharistie, kterou ve večeradle ustanovuje**. Aby se nám konce časů takto mohl dávat, aby naše **víra žasla, naděje jásala** a naše **duše se znovu a znovu nechala milovat**.